

en Hær, hvis Organisationsplan man endnu ikke endelig har vedtaget. Jeg tror ikke, det er gjørligt, i alt Fald staar det mig noget dunkelt, hvorledes det skal gaa til. Og hvis det ikke kan gaa, hvis Forudsætningen brister, saa bliver Paragrafen jo overflødig. Jeg har selv studeret meget paa det og søgt Hjælp til Forstaaelse, men jeg har ikke kunnet komme videre, og henstiller derfor til Thingets ærede Medlemmer og den høitærede Minister at oplyse mig i saa Henseende. Skulde det midlertid være gjørligt, hvad jeg, som sagt, betvivler, vil jeg henvende den høitærede Ministers Opmærksomhed paa et Punkt, hvor der vistnok er indløbet en lille Feiltagelse, det er nemlig Punkt 1 i 3die Stykke, hvor der staar, at „Lønningerne for Generalmajorer og Generallieutenanter blive gjældende for henholdsvis den yngste og den ældste Halodel af Hærens nuværende Generaler i Linien“. Det vil jo med andre Ord sige, at de 6 ældste Generaler faae 9000 Kr. og de 6 yngste 8000 Kr. Men naar vi nu antage, at denne Lov blev vedtagen med § 62, komme jo altsaa den første April 1875 de 6 ældste Generaler paa 9000 og de 6 yngste paa 8000 Kr., og hvis saa Hærloven bliver vedtagen den 1ste Mai eller den 1ste Juni, vil der kun findes 2, høist 3 Generallieutenanter, som jo skulle have 9000 Kr. om Aaret, hvad skulle vi saa gjøre med de andre 3 à 4 Generaler, der da ere komne op paa 9000 Kr.? Efter Lønningsloven skulle de jo kun have 8000 Kr. Skulle de da gaa tilbage som 8000 Kr., eller skal der gives dem et personligt Tillæg for at holde dem paa den Gagesats, de ved § 62 ere komne paa. Begge Dele forekomme mig ikke at være heldige, og der maa vistnok være en eller anden Misforstaaelse ved denne Bestemmelse. Jeg skal som sagt isvrigt ikke nærmere gaa ind paa Lovforslagets Detailler, idet disse jo bedst dels i et Udvalg, dels ved 2den Behandling kunne findes deres nærmere Drøftelse.

Boffen: Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i hans Bemærkning med Hensyn til § 62, som ogsaa er forekommen mig særdeles paafaldende; men den vil vistnok i og for sig ikke faae nogen Betydning efter den Gang, som begge de her omhandlede Lovforslag rimeligvis ville faae. — Det er forøvrigt ikke min Mening at ville inkludere mig paa en Forhandling om Lovens Enkeltheder; thi de Lønningsdetailler, den omfatter, egne sig bedre til først at behandles i et Udvalg, for derpaa at komme frem her i Thinget til en Forhandling, der støtter sig paa de Forarbejder,

Udvalget har udført. Jeg skal derfor ikke udtale mig enten for eller imod de forskellige Hensillinger, som den ærede sidste Taler gjorde, men jeg skal kun sige med Hensyn til Lovens Princip, at, forsaavidt den optager Lønningsforhøielsen med 20 pCt. som en fast varig Forhøielse, er dette jo ganske i Overensstemmelse med Regjeringens Standpunkt overfor Lønningsforhøielser i det Hele. Naar Regjeringen har bragt en varig Lønningsforhøielse for samtlige Embedsmænd i Forslag, er det ganske naturligt, at dette Forslag ogsaa finder sit Udtryk i en Lov som denne; men det er lige saa naturligt og selvsølgelig, at den Behandling, som disse Lønningstillæg i det Hele vilde blive Gjenstand for, ogsaa kommer til at gjælde de Lønningsforhøielser, som denne Lov omhandler. Forsaavidt altsaa Folkethinget fastholder, at disse Lønningsforhøielser ikke bør gives som varige, men kun som Dyrtdstillæg, vil denne Beslutning og komme til at ramme de Forhøielser, som blive de militære Lønninger til Del. — Et eneste Punkt i Loven turde jeg dog maaske fremdrage. Naar denne nemlig udtaler sig for at fastholde Forskjellen imellem de Menige og Underforporalernes Lønning, tror jeg, at det efter den Ordning af Underforporalinstitutionen, som er bragt i Forslag i Hærloven, ikke længere vil være nødvendigt at fastholde denne Forskjel. Naar der ikke af Underforporalerne fordres længere Tjeneste end af de Menige, maa Underforporalsværdigheden vel snarere betragtes som en Ære end som en egentlig Fordel. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at tage under Overveelse, om det ikke vil være i sin Orden at udslette den Lønningsforskjel, som hidtil med god Grund har fundet Sted, idet der har været paalagt Underforporalerne langt mere Tjenesteydelse end de Menige.

N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgkreds): Jeg skal følge den ærede sidste Taler deri, at jeg heller ikke udtaler mig om de forskellige Lønningsfætsler, idet der jo vil være Leilighed dertil paa et senere Stadium. Jeg ønsker kun at gjøre en enkelt Bemærkning angaaende § 28, der omtaler Spørgsmaalet om Overmundering. Saa vidt jeg har forstaaet Motiverne til denne Paragraf, har den høitagtede Krigsminister søgt at indbefomme de nuværende Underofficerer deri, at de, naar de selv anskaffe sig Mundering, kunne faae Godtgjørelse derfor udbetalt. Som bekendt har der tidligere fundet det Misforhold Sted, at, medens Enkelte af Underofficersklassen i Lighed med de Værnepligtige have havt Lov til at anskaffe sig